

FARNÍ LIST

římskokatolické farnosti Vracov / srpen 2019

P. Josef Zelinka se představuje

Milí farníci,

také na stránkách tohoto farního listu bych rád poděkoval za srdečné přijetí ve vracovské farnosti a všem, kteří jste mně jakýmkoliv způsobem provázeli při prvních krocích vstupu do zdejší pastorace. Dovolte mi, abych se vám také více představil.

Narodil jsem se 25. 10. 1967 v katolické rodině žijící v Buchlovicích, odkud pochází tatínek. Maminka pochází ze Strážnice. Doma jsem vyrůstal s o dva roky starší sestrou Milenou a o rok mladším bratrem Jiřím. Na naší výchově se velkou měrou podílela také stařenka. Jako jediný ze třídy jsem prošel výuku náboženství v plném, tehdy možném rozsahu, tedy od 2. do 7. třídy. Hlavní záliby v dětství tvořila nejvíc dobrodružná literatura a dále různé stavebnice či modelářství. Také jsem nerad chyběl při výpravách s kamarády do buchlovských lesů a zejména na hrad Buchlov. Až do nástupu na střední školu jsem v buchlovickém kostele ministroval.

V r. 1982 jsem nastoupil na Střední průmyslovou školu dřevařskou v Bystřici pod Hostýnem, kde jsem bydlel na internátě. Tím se omezil můj kontakt s životem farnosti na návštěvu nedělních bohoslužeb. Křesťanství jsem tehdy vnímal spíš jen jako tradici a i když jsem se potýkal určitými nezodpovězenými otázkami ohledně víry, ještě jsem se tehdy nesnažil najít na ně odpovědi. K zálibám přibyla zejména hra na kytaru a začal se rozvíjet můj zájem o hudbu i koncerty. Ve studiu se výsledky pohybovaly na průměru, ale cítil jsem, že mě to stojí příliš moc námahy a proto jsem neuvažoval o pokračování na vysoké škole. V této době se na utváření víry podepsala zejména sestra Milena, která se zapojila do aktivit mladých věřících, které se tehdy ještě utajeně různě v okolí vyskytovaly.

V r. 1986 jsem maturoval a krátce nato nastoupil základní vojenskou službu v Klatovech. Z toho jsem půl roku strávil v Praze při mimořádné výpomoci vojenským stavbám. Tehdy jsem se dostal do kontaktu

s věřícími vrstevníky a jedním charizmatickým společenstvím, které ve mně probudilo touhu po následování Krista. Ukázalo mi, co to může obnášet, když člověk najde skutečný vnitřní vztah k Bohu.

Tyto zkušenosti vedly k tomu, že po návratu do Buchlovic v r. 1988 jsem začal hledat možnosti, jak se sám uplatnit ve prospěch života farnosti. Toto období ještě silně poznamenalo úmrtí sestry v r. 1989. Ve farnosti jsem se začal zajímat o práci s dětmi a mládeží a nejprve vznikla dětská schola. Pak se utvořilo společenství mládeže a pravidelné setkávání ministrantů. V r. 1990 jsem absolvoval v Olomouci katechetický kurs a v příštím roce jsem také začal ve škole vyučovat náboženství. V té době jsem pracoval v Koryčanech ve výrobě nábytku, ale s přibývajícimi aktivitami ve farnosti už dojíždění nevyhovovalo a tak jsem přijal místo nočního strážného na hradě Buchlově.

Při svém hledání, jakým způsobem být k dispozici pro Boží království, jsem dlouho o kněžství vůbec neuvažoval. Uplatnění jsem viděl v životě farnosti hlavně z pozice laika a za tím účelem jsem začal studovat dálkově teologii. Postupně jsem docházel k tomu, že chci dát Bohu vše, co ode mě očekává, ale že to má být i kněžská služba, to jsem zřetelně pocítil až v r. 1993 a nastoupil jsem do kněžského semináře.

Řád semináře a duchovní formaci jsem prožíval velmi dobře, mnohem obtížnější pro mě bylo studium na teologické fakultě. Nesnadné absolvování (neodvažuji se říci zvládnutí) studia pro mě bylo potvrzením, že mám být knězem. Už v r. 1997 na konci 4. ročníku jsem 21. června přijal jáhenské svěcení, abych tuto službu vykonával v semináři během posledního roku studia. Další rok jáhenské praxe jsem strávil v Konici u otce Lubomíra Gorčíka.

Kněžské svěcení jsem přijal v Olomouci 26. června 1999 od arcibiskupa Jana Graubnera. Jako kaplan jsem byl ustanoven ve Valašském Meziříčí u faráře P. Pavla Stefana. V jubilejním roce 2000 jsem byl ustanoven administrátorem v Hulíně, odkud jsem spravoval také farnosti Záhlinice a Pravčice. Po pěti letech služby v Hulíně jsem byl v červenci r. 2005 přeložen do Otrokovic a po dalších 14 letech jsem se ocitl mezi vámi ve Vracově. Moje cesta arcidiecézí se tedy posouvala ze severu stále více na jih.

Všude jsem pozoroval, jak Bůh jedná v mém životě a nyní se těším, co má pro mě i pro vás připraveno v následujícím období.

POŘAD BOHOSLUŽEB**srpen 2019**

PÁ	2.8.	18:00	<i>Votivní mše k Ježíšovu srdci</i> Za + Antonína Borovce, dvoje + rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro * a + rodinu
NE	4.8.	10:30	<i>18.neděle v mezidobí</i> Za živé a zemřelé farníky naší farnosti
PO	5.8.	15:30	<i>Mše svatá na Chamartinu</i>
PÁ	9.8.	18:00	<i>Sv. Terezie Benedikty, patronky Evropy</i> Na úmysl dárce
NE	11.8.	10:30	<i>19.neděle v mezidobí</i> Za + Antonína Presa, rodiče z obou stran, za * a + rodinu a duše v očistci
PO	12.8.	18:00	Za + Františku a Františka Mívaltovy, za celou * a + rodinu a duše v očistci
ČT	15.8.	18:30	<i>Slavnost Nanebevzetí Panny Marie</i> Za + manžela, + rodiče a Boží ochranu pro * rodinu
NE	18.8.	10:30	<i>20.neděle v mezidobí</i> Za + manžela Josefa Fridricha a za celou * a + rodinu
NE	25.8.	10:30	<i>21.neděle v mezidobí</i> Za živé a zemřelé farníky naší farnosti
PO	26.8.	15:30	<i>Mše svatá na Chamartinu</i>
PÁ	30.8.	18:00	Za + Marii Kudlíkovu, + manžela, za celou * a + rodinu a duše v očistci